

[Vesterager.]

dre, der til den Tid havde Børn gaaende i Skolen, men af samtlige Vælgere i Kommunen, oven i Købet ogsaa Personer, som ikke havde Valgret til Kommunalbestyrelsen, hvis de havde Børn, der gik i Skolen. Det var en saa udstrakt Valgbarhed, man kæmpede for i den store Skolekommission, det var det, det drejede sig om, at man til at udpege Skolekommissionens Medlemmer virkelig fik frem de Mænd og Kvinder, der i særlig Grad havde Interesse for Skolen. Det var en Hovedtanke og Hovedlinie for Socialdemokratiets Arbejde. Det har man ganske brudt med, nu lader man Medlemmerne vælge ved indirekte Valg af Kommunalbestyrelsen, som er valgt efter ganske andre Hensyn, som er valgt paa kommunalpolitiske Lister, efter kommunale og politiske Hensyn.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om København har jeg aldrig lagt Skjul paa, at der er Forskel paa Forholdene i København og Forholdene paa Landet, og at det vil være vanskeligere at gennemføre en Valgordning i København med direkte Valg. Men det er jo Ting, som jeg i og for sig ikke har haft saa meget imod at gaa ind i en Forhandling om; jeg — og jeg tror heller ikke mit Parti — vilde saamænd ikke have haft noget imod det, hvis man ellers kunde have opnaaet en Ordning, Men man maa huske paa, at det Forslag, der blev stillet som Ændringsforslag i Landstinget, det blev i og for sig ikke stillet til det Lovforslag, der her foreligger, men det blev stillet til det Forslag, der blev fremsat af den højtærede Undervisningsminister, vist i Oktober Maaned eller deromkring. Nu kommer man i sidste Øjeblik og har fuldkommen omarbejdet det hele, forelægger et helt nyt Forslag. Saa maatte vi jo i en Fart stille vore Ændringsforslag, saadan som mit Parti i Landstinget havde tænkt sig det i Forhold til det oprindelige Lovforslag; derved er der naturligvis enkelte Ting, der ikke passer saa godt ind i hinanden, og der er enkelte Ting i det nye Forslag, som vi muligvis godt kunde være gaaet med til, men som vi ikke fik Tid til at indarbejde i vore Forslag.

Naar den højtærede Undervisningsminister siger, at der aldrig har været vist Forhandlingsvillie fra de Konservative overfor Spørgsmaalet om Kirkens Forhold til Skolen, saa vil jeg paa det bestemteste tilbagevise dette. Gang paa Gang har vi i Udvalg her i Folketinget udtalt fra konservativ Side: Maa vi ikke faa et Tilbud,

maa vi dog ikke faa at vide af Ministeren, hvad Ministeren mener med det, han sagde i sin Forelæggelsestale, at han var villig til at forhandle om alle Forhold, ogsaa om Forholdet mellem Skole og Kirke, hvor meget det betyder. Men vi fik aldrig noget Svar ... (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Det er ikke rigtigt!) ... Jo, det er rigtigt, Hr. Minister, vi fik aldrig noget Svar derpaa ... (Undervisningsministeren: Med Tilbud om Faginspektion for Religionsundervisningen, men det sagde De nej til!). ... Den højtærede Minister har aldrig forelagt et Forslag i den Forstand med Hensyn til Sognepræsten, med Hensyn til Provsten, aldrig nogen Sinde. Vi har spurgt om, hvad der mentes dermed, men vi fik aldrig rigtig Rede derpaa. Men nu kommer det lige i sidste Øjeblik, og det er der ikke noget at sige til; der er gjort Indrømmelser fra begge Sider, man møder hinanden i skøn Enighed.

Nu taler det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om Seminarieloven. Ja, der skete ikke andet med Hensyn til Seminarieloven, end at det bestaaende vedblev at bestaa. Jeg kan udmærket godt huske den Episode, da nikkede den højtærede Undervisningsminister ikke nær saa venligt til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, som han gør i Dag, da var Forholdet ikke slet saa hjerteligt. Da blev der ogsaa ved enkelte Lejligheder citeret Klassikere, men da var det Holberg, den højtærede Undervisningsminister holdt sig til, og da blev det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vist et godt Stykke ud paa Landet, der, hvor Landsbydegnene og Bønderdrene færdedes i det frie; da var Forholdet altsaa ikke slet saa hjerteligt som i Dag. Men denne Bestemmelse i Seminarieloven er absolut ikke noget at hænge sig i, thi der er ikke sket andet end, at det, som har været gældende gennem Aarene, er blevet bestaaende, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem vil henvise dertil. Vi har ikke ved Seminarieloven hverken undermineret og i og for sig heller ikke styrket Biskoppernes Tilsyn.

Noget andet er Forholdet her, hvor det ærede Medlem har været med til fuldstændig at udslette det kirkelige Tilsyn i København, har været med til at slette det paa Landet og har været med til at tilvejebringe en Ordning, saaledes at vi nu faar 4 forskellige Ordninger indenfor Riget: een, der gælder for Færøerne, een, der gælder for København, een, der gælder for det øvrige Land, og saa endelig een, der